

Dragi prieteni, am prezentat în ultima noastră întâlnire datele referitoare la cartea profetului Țefania așa că nu ne rămâne decât să trecem la lecturarea cărții însoțită, bine înțeles, de comentariile de rigoare.

Așadar primul verset:

Țefania 1:1

v.1 Cuvîntul Domnului, care fost spus lui Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda.

Țefania se identifică ca aparținând familiei regale. Ezechia, rege în Iuda, îi era stră-stră-bunic. Țefania a profețit în timpul domniei regelui Iosia, perioadă în care a avut loc ultima trezire spirituală în regatul de sud al Iudei. Nu a fost vorba despre o trezire spirituală de proporții, nici nu a durat prea mult dar, oamenii L-au căutat pe Dumnezeu. Țefania cunoștea amănunte despre domniile lui Amon, un rege rău și a lui Manase, de asemenea un rege teribil. El a văzut că judecata avea să se abată asupra națiunii și poporului său iar mesajul său a fost unul foarte dur.

Țefania 1:2

v.2 „Voi nimici totul de pe fața pămîntului, zice Domnul.“

După cum vedeți, limbajul folosit este unul destul de dur. Dumnezeu spune: „Intenționez să judec și când o voi face, voi distruge țara. Va arăta ca și când cineva a arat-o. Așa cum ștergi și speli un vas, așa voi face Eu cu acest popor”.

Pe măsură ce vom merge mai departe în studiul acestei profeții, vom vedea că această pedeapsă va cădea nu doar asupra țării Israel. Aici este făcută o profeție care indică o catastrofă de proporții mondiale. Cartea Apocalipsa confirmă acest lucru și datează debutul acestei catastrofe în perioada Necazului cel Mare. În acea perioadă pămîntul va fi pustiit de șirul pedepselor ce se vor abate asupra lui. Acestea se vor petrece înainte ca Dumnezeu să instaureze Împărăția de 1000 de ani și înainte ca cerul și pămîntul să fie înnoite.

Țefania 1:3

v.3 „Voi nimici oamenii și vitele, păsările cerului și peștii mării, pietrele de poticnire, și pe cei răi împreună cu ele; voi nimici cu desăvîrșire pe oameni de pe fața pămîntului, zice Domnul.“

„Voi nimici oamenii și vitele” – toate ființele vii sunt incluse în această judecată. Când am vizitat Israelul, mi s-a spus că undeva pe lângă Marea Galileii se află o grădină zoologică. Acolo s-au străduit să adune toate animalele care trăiau în vremurile biblice. Evident, pe măsură ce populația din Israel va crește, se va petrece același lucru ca în Statele Unite. Anumite specii de animale s-au împuținat foarte tare, dispărând în cele din urmă. Dumnezeu spune că exact același lucru se va petrece în acele vremuri. Va fi o judecată aspră.

Țefania 1:4

v.4 „Îmi voi întinde mîna împotriva lui Iuda, și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu desăvîrșire din locul acesta rămășițele lui Baal, numele slujitorilor săi și preoții împreună cu ei,

„Îmi voi întinde mîna împotriva lui Iuda, și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului”. Dumnezeu este foarte clar în ceea ce ne spune aici: Iuda și Ierusalimul vor fi judecate primele și pedeapsa va cădea în primul rînd asupra lor.

Dumnezeu mai spune: „voi nimici cu desăvîrșire din locul acesta rămășițele lui Baal”. Judecata lui Dumnezeu va fi determinată de idolatrie. În profeția lui Habacuc, Dumnezeu menționează 5 nenorociri care se vor abate asupra poporului din cauza unor păcate pe care le comisese. Idolatria era ultimul dintre ele. Țefania merge mai departe cu explicația spunând că este vorba despre orice religie falsă.

Scripturile învață, începând cu cartea Judecători, o filozofie a guvernării umane care s-a dovedit a fi adevărată atît în ceea ce-i privește pe copiii Domnului cît și națiunile pămîntului. Primul pas în declinul unei națiuni este apostazia religioasă, întoarcerea de la singurul Dumnezeu viu și adevărat. Cel de-al doilea pas este decăderea morală iar al treilea este anarhia politică.

Mulți dintre locuitorii țării noastre consideră că sursa tuturor problemelor noastre se află la sediul Guvernului. Alții cred că dacă am reuși să-i determinăm pe oameni să se comporte frumos, să nu mai fie violenți, să nu mai fure, dacă am ridica standardul moral la care ne-am duce viața, atunci toate problemele noastre ar fi rezolvate.....

Nu sunt convins că astfel s-ar rezolva problemele noastre. Sincer, cred că problema țării noastre este apostazia religioasă. Problema se situează la nivelul fiecărui individ în parte. Problema este aceea că biserica nu a mai transmis mesajul lui Dumnezeu.

Nu vorbesc aici despre fiecare biserică; știu că sunt multe biserici pe întreg teritoriul

țării noastre care au slujitori extraordinari care nu fac nici un compromis în ceea ce privește mesajul pe care îl transmit credincioșilor. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru asemenea oameni. Însă marile denominațiuni s-au îndepărtat de adevărata credință. Au ajuns în punctul în care nu mai oferă credincioșilor mesaje pline de putere, inspirate din Cuvântul lui Dumnezeu. Ca urmare, din această apostazie religioasă au decurs decăderea morală și anarhia politică.

Dacă vă gândiți că aceste cuvinte nu sunt altceva decât gândurile unui predicator ce vorbește cu detașare despre probleme actuale. Din păcate această stare a început să se facă simțită cu ceva timp în urmă și este una generalizată. Dați-mi voie să citez un extras dintr-un editorial apărut într-un ziar important cu ceva ani în urmă. Vorbind despre falimentul bisericilor în încercarea de a prezenta mesaje spirituale, articolul concluziona:

„această trădare a lui Hristos făcută în numele creștinismului este unul dintre motivele pentru care există boala morală și spirituală de care suferă țara. Trist este că bisericile nu mai contribuie la modelarea caracterului națiunii. Oamenii se duc la biserică în primul rând datorită dorinței de a lua parte la un serviciu de închinare și nu datorită nevoii de călăuzire spirituală pe care ar putea s-o primească din partea clericilor”.

Câtă condamnare în aceste cuvinte! Sunt cuvinte adevărate nu doar în ceea ce privește națiunea noastră ci, cred eu, în ceea ce privește orice națiune de pe fața pământului!

Un istoric specializat în studii asupra Imperiului Roman afirma că există 5 motive care au determinat declinul și căderea Romei:

1. subminarea demnității și curăției căminului familial care reprezintă baza societății,
2. creșterea taxelor; utilizarea banilor de la populație pentru pâine și circ gratuite,
3. alergarea nebună după plăceri; sporturile deveneau în fiecare an mai bine organizate și mai interesante, mai brutale și mai imorale,
4. construirea armamentului de mare performanță când, de fapt, inamicul se afla deja în interior; decăderea responsabilităților,
5. decăderea religiei care aproape nu mai era deloc prezentă și care pierduse orice contact cu viața și cu oamenii.

Dragii mei, mesajul lui Țefania conține principiul scriptural al guvernării umane, indicând exact spre punctul slab, dureros din regatul Iuda – idolatria. Țefania a văzut ceea ce se petrecea.

Națiunea o apucase în jos, ca pe un tobogan iar pedeapsa se apropia cu pași

repezi de ei. Rezistența în fața idolatriei este proba la care au căzut cele mai multe națiuni ale lumii. Atunci când o națiune se îndepărtează de Dumnezeu cel viu și adevărat sau atunci când renunță la principiile morale, când se lasă prinsă de mrejele idolatriei, va ajunge în cele din urmă la imoralitate de cea mai joasă speță și la anarhie de ordin politic.

Interesant este că, după părerea mea, aici sunt descrise trei tipuri de idolatrie. „voi nimici cu desăvârșire din locul acesta rămășițele lui Baal”. Prima formă de idolatrie este închinarea la Baal care a fost introdusă în Israel de către Izabela, al cărei tată era mare preot printre sidonieni. În regatul de sud, închinarea la Baal era destul de populară iar altarele lui Baal fuseseră construite în timpul domniei lui Manase. Acesta este doar unul dintre motivele pentru care ar fi bine să studiem în paralel cărțile istorice cu cele profetice ale Vechiului Testament. În acest punct al studiului nostru ar fi bine să parcurgem pasajele care descriu domnia regelui Manase – 2 Împ. 21, 2 Cr.33. Nici un rege nu s-a îndepărtat de Dumnezeu așa de mult ca Manase. El a fost cel care a introdus închinarea la Baal, o formă extrem de imorală de închinare. Pe lângă închinarea la Baal se mai practica și închinarea la Astarteea. Atunci când într-un cult sau într-o religie este introdus elementul feminin, imoralitatea își face imediat simțită prezența. Așa s-a întâmplat și cu țara din perioada lui Manase. Închinarea la Baal era o formă de închinare la natură, foarte crudă. Atunci când Iosia s-a suit pe tron - el a fost un rege bun - primul lucru pe care l-a făcut a fost acela de a distruge altarele de închinare la Baal.

„numele slujitorilor săi și preoții împreună cu ei”. În limba engleză, în loc de „slujitori”, apare termenul „chemarims” care înseamnă „preoți negri” – titlu dat, probabil, datorită culorii hainelor pe care le purtau. Ați văzut că cei care se implică în slujirea lui satan în zilele noastre se îmbracă în haine negre de obicei? Este interesant acest aspect mai ales pentru că nu denotă originalitate. Totul a pornit de la acei preoți idolatri care purtau haine negre. Țefania spune că acești preoți vor fi judecați.

Țefania 1:5

v.5 pe ceice se închină pe acoperișuri înaintea oștirii cerurilor, pe cei ce se închină jurînd pe Domnul, dar cari jură și pe împăratul lor Malcam,

„pe cei ce se închină pe acoperișuri înaintea oștirii cerurilor”. Țefania menționează aici cea de-a doua formă de idolatrie care era răspândită în acele zile. Era o formă subtilă și extrem de periculoasă. Casele oamenilor din acele vremuri aveau acoperișuri plate – chiar și azi multe dintre casele israeliților arată așa. Era locul unde se întâlnea seara familia.

De fapt, Dumnezeu dăduse o lege prin care israeliții erau obligați să construiască o

marginile înaltă pe acoperișul casei pentru ca să fie evitat astfel pericolul de accidentare. Țefania spune că aceste acoperișuri au devenit locuri de închinare; astfel idolatria reușise să pătrundă până și în casele israeliților. De fapt, fiecare casă se transformase într-un mic templu păgân unde era practică idolatria.

„pe cei ce se închină pe acoperișuri înaintea oștirii cerurilor” – soarelui, lunii, stelelor. Era vorba despre o închinare înaintea creației și nu înaintea Creatorului. Se închinau în fața a ceea ce fusese făcut, creat, și nu în fața Făcătorului. Aceasta a fost cea de-a doua formă de idolatrie pe care acești oameni o adoptaseră.

Cea mai rea, mai sofisticată și mai subtilă dintre aceste forme de idolatrie este cea care este menționată în continuare: „pe cei ce se închină jurând pe Domnul, dar care jură și pe împăratul lor Malcam”. Malcam este numele lui Moloh, zeul amoniților. Era vorba despre o formă de închinare în care erau sacrificați copii. Subtilitatea consta în faptul că, în același timp, acești oameni declarau că se închină și în fața Dumnezeului cel viu și adevărat, Dumnezeul părinților lor. Mergeau la templu. Spuneau că îl cunosc pe Domnul și că au credință în El. Dar, în tot acest timp, i se închinau și lui Moloh. Le făceau pe amândouă.

Din păcate aceste lucruri se petrece și în zilele noastre. Sunt multe așa-zisele biserici care, nici dând dovadă de o imensă imaginație nu am putea să le considerăm biserici creștine. Adevărata biserică este construită în jurul unei Persoane, Domnul Isus Hristos. Biserica primară se întrunea pentru a-L premări și a I se închina. Dorea să-L cunoască mai bine și să aibă părtășie cu El. Orice lucru pe care îl făceau se centra în jurul Persoanei Domnului. Câte biserici cunoașteți în care Numele Domnului nu este nici măcar o dată menționat? Iar dacă este menționat, în cele din urmă, referirea la El se face într-o manieră lipsită de respect și reverență...Cu alte cuvinte, sunt multe bisericile în care divinitatea Domnului este lăsată la o parte, accentul fiind pus pe alte lucruri. În asemenea biserici nu auzi declarându-se că El este Dumnezeu. Membrii acestor biserici nu I se închină în duh și în adevăr, deși, poate, buzele o fac. Se vorbește despre învățăturile deosebit de profunde ale Domnului și despre cât de minunat a fost El ca om. I se spune chiar „superstar”. Dar este negat orice a spus El în Scriptură.

Dragii mei acesta nu este creștinism. Poate că noi îi spune așa, dar asta nu-l face să fie real.

Este un tip de idolatrie subtilă care, încetul cu încetul, invadează Iuda. Locuitorii țării mai luau încă parte la ritualuri, continuau să meargă la templu de Sabat. Nu știu dacă mai

mergeau la templu și într-o altă zi decât cea de Sabat... De fapt, ei i se închinau lui Moloh. Moloh este zeul cărnii, al trupului. Era o închinare lumească – din nou trebuie spus că imoralitatea era cruntă. Ca și astăzi, când sunt foarte mulși oameni care merg la biserică și acesta este nivelul la care se reduce viața lor creștină. Neagă marile adevăruri ale credinței creștine. Acești oameni practică imoralitatea sau au comportamente care sunt împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este imaginea regatului Iuda din acele zile dar, și imaginea din fundalul lumii în care trăim. Mulți oameni cred că dacă o clădire are o clopotniță, un clopot, scaune și un cor, un amvon, o orgă, atunci este vorba despre o biserică. Dragul meu, este posibil ca acea clădire să fie cea mai nefastă din întregul oraș. Poate fi mai rea decât cel mai nenorocit bar, decât orice sală de jocuri de noroc sau bordel ... Este trist dar, se întâmplă. Lucrul care a subminat națiunea din Iuda a fost acela că au pretins că Îl slujeau pe Dumnezeul cel viu și adevărat și că s-au dedat idolatriei.

Țefania 1:6

v.6 [pe cei ce s'au abătut dela Domnul, și pe cei ce nu caută pe Domnul, nici nu întreabă de El.](#)

Poporul întorsese complet spatele lui Dumnezeu. Sunt menționate două categorii: cei ce s-au abătut de la Domnul și cei care nu L-au căutat niciodată.

Țefania 1:7

v.7 [„Tăcere înaintea Domnului Dumnezeu! Căci ziua Domnului este aproape, căci Domnul a pregătit jertfa, Și-a sfințit oaspeții.](#)

„Tăcere înaintea Domnului Dumnezeu!”. El spune aici: „Șșș, liniște! Să nu aud o vorbă. Nici un cuvântel. Nici un protest. Sunteți în prezența Dumnezeului cel viu”.

În zilele noastre există o mare lipsă a respectului față de Dumnezeu. Se spune că Domnul Isus este un fel de prieten gata să ne satisfacă nevoile iar Dumnezeu este vecinul de deasupra cu care poți vorbi direct și fără menajamente. Vreau să vă aduc aminte că Dumnezeul nostru este un Dumnezeu sfânt. Dacă tu și eu ne-am apropia de El chiar și la un miliard de Km tot am cădea în genunchi în fața Lui, recunoscând cine este El. El este Dumnezeu cel mare, Creatorul tuturor lucrurilor iar noi nu suntem altceva decât creaturile sale mici și limitate.

„Tăcere înaintea Domnului Dumnezeu!”. „De ce?” „Căci ziua Domnului este aproape”. Aici este menționată pentru prima oară Ziua Domnului, în această carte. Ziua Domnului este prezentată aici, inițial, ca perioadă a judecății. Dacă dorești să o introduci în

programul lui Dumnezeu, aceea va fi o perioadă a marilor necazuri – atunci va începe Ziua Domnului. Astăzi, și tu și eu trăim în zilele lui Hristos, o perioadă a harului. Ziua Domnului va începe în momentul în care Biserica va fi luată de pe Pământ. Atunci Dumnezeu va începe judecata.

Înainte de acea zi, care aparține încă de viitor, vor fi perioade de timp legate de Ziua Domnului. Atunci când Nebucadnețar a venit și a distrus Ierusalimul, l-a ars până în temelii, a arat terenul și apoi l-a părăsit. Dacă te duci azi în acele zone, sunt foarte puțini copaci. Da, știu că în Israel s-au plantat milioane de copaci dar, de jur împrejur, dealurile sunt pustii. Cândva și aceste dealuri erau pline de verdeață, de copaci și vii. Era o țară unde curgeau lapte și miere. Astăzi nici urmă de așa ceva. Peste tot sunt urme ale faptelor săvârșite de inamicii Israelului. Babilonienii care au venit sun conducerea lui Nebucadnețar au fost urmați, mai târziu, de medo-persani, apoi de Alexandru cel Mare și, în cele din urmă, de romani. Cotropitorii s-au perindat unii după alții în această țară. Rezultatul a fost acela că în țară au mai rămas doar puțini copaci iar în prezent țara este aproape pustie. Dumnezeu a spus clar că acesta va fi modul în care va proceda. Chiar azi se pot observa în această țară dovezile judecății și pedepsei aplicate de Domnul țării. Pedepsa care a fost aplicată țării nu satisface pe deplin profețiile. Țefania este foarte clar atunci când spune că Ziua Domnului va fi ziua care ține încă de viitor și care va începe o dată cu cea de-a doua venire a Domnului Isus pe Pământ pentru a pune bazele Împărăției aici. Sper că noi toți ne pregătim temeinic pentru acel eveniment glorios!

Fiți binecuvântați!